

SERIA
FIICELE MAGNATULUI FORESTIER
2

INVENTIILE ' INIMII

MARY CONNEALY

ORADEA
2026

life
PUBLISHERS

Originally published in English under the title: *Inventions of the Heart*

Copyright © 2022 by Mary Connealy

By Bethany House Publishers

Minneapolis, Minnesota

All rights reserved.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:

© 2026 Life Publishers International

Springfield, Missouri, SUA

și Life Publishers Romania

Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, Bihor

Tel.: 0359 177 636; 0771 746 787

E-mail: edituralife@gmail.com, Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Aceasta este o lucrare de reconstituire istorică; menționările unor figuri istorice sunt, prin urmare, inevitabile. Toate celelalte personaje totuși sunt produsul imaginației autoarei și orice asemănare cu persoane reale, care trăiesc sau au trăit, este întâmplătoare.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace – electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare, sau oricare altul – cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CONNELY, MARY

Invențiile inimii / Mary Connealy. - Oradea : Life Publishers, 2026

ISBN 978-606-8915-49-4

821.111

Romanian Edition.

Printed in Romania.

Nepoților mei:

Elle, Isaac, Luke, Katherine, Lauren și Adrian.

Luminile absolute ale vieții mele.

Este aproape cea mai incredibilă șansă ca acești șase copii
– cei mai deștepți, cei mai scumpi, cei mai frumoși din lume –
să ajungă să fie nepoții mei.

Cum e cu puțință?

IULIE 1872

FERMA „DOI CERBI”

DORADA RIO, CALIFORNIA

— **C**EL PUȚIN ȘTII CĂ POȚI AVEA ÎNCREDERE ÎN
MINE.

Michelle Stiles tăie aerul cu mâna la o distanță de câțiva centimetri de fața lui Zane.

Stăteau în bucătăria lui. Cu acoperișul lui deasupra capului ei. Cu mâncarea lui în burta ei. Și, în siguranță, grație lui. Cu toate acestea, omul era atât de căpos! Ea voia să ajute și, în plus, se plictisea și știa că putea să facă munca asta mai bine decât oricine altcineva.

Zane lovi masa cu ambii pumni și ochii lui de un albastru-închis străluciră ca fulgerul vara.

— Subiectul ăsta e închis. Nu trebuie să-ți găsești tu un soț?

Michelle n-ar fi trebuit să-i spună niciodată despre prevederile testamentului tatălui ei. El o înțepase cu privire la acestea de la bun început. Și, oricum, n-ar trebui s-o chinuie cu atâta aroganță în legătură cu găsirea unui soț după ce el însuși o sărutase.

Ea își dădu laoparte din ochi buclele negre și încercă să îl învingă cu forța voinței ei.

– Nu trebuie să-mi găsesc un soț imediat. Lucrurile stau mai bine acum.

Zane se uita la ea părând remarcabil de invincibil.

Ea se gândea la treaba groaznică pe care o făcea tatăl ei vitreg, Edgar Beaumont, ocupându-se de conducerea vastei afaceri „Stiles Lumber”, pe care tatăl ei o fondase și le pregătise pe ea și pe surorile ei să o preia.

După ce mama lor se măritase cu Edgar, viețile lor luaseră o întorsătură urâtă. Ele descoperiră planul lui Edgar de a-și mărita ficele vitrege cu niște prieteni desfrânați de-ai lui și nu avură altă șansă decât să fugă.

Și deoarece le ținuse, virtual, prizoniere în casa părinților lor, pe care aceștia o construiseră pe un munte retras, cea mai rapidă cale de a scăpa fusese aceea de a coborî pe un scoc în jumătăți de butoi. Supraviețuiseră evadării imprudente și găsiră un loc să se ascundă la marginea proprietății lui Zane.

Și Zane avea dreptate în legătură cu căsătoria. Fiecare dintre surori moștenea treimea ei din firmă când împlinea 25 de ani sau când se mărita. Acum, Laura fiind măritată, tot ce avea nevoie Michelle era să pună mâna pe un soț, iar împreună cu Laura puteau să-și combine părțile din firmă și să preia controlul asupra conducerii companiei de cherestea „Stiles Lumber”. Jilly putea fi următoarea la rând să se mărite, desigur, dar părea exagerat de reticentă la idee și Michelle nu putea ghici motivul.

Firma lor era în pericol din cauza lui Edgar. Însă Zane nu trebuia să tot aducă în discuție lucrul acesta. Faptul că avea dreptate făcea situația și mai enervantă.

– Cel puțin mama nu mai e în primejdie. Iar Laura e măritată și la adăpost acolo împreună cu Caleb și cu Nick, care le apără pe ea și pe mama.

Michelle tremura la gândul mâniei violente a lui Edgar față de mama când acesta descoperise că fetele pleaseră.

Ele încercaseră să o ia pe mama lor cu ele, însă ea căzuse și-și luxase glezna și n-au avut de ales decât s-o părăsească.

Lui Michelle nu-i plăcuse asta.

Dar apoi i-au întâlnit pe Zane și pe Nick Rider, unul dintre îngrijitorii lui de vite, care știa de afacerea lor de familie, „Stiles Lumber”, și lucrase pentru ei în vara precedentă.

Când Nick a auzit că mama lor era în pericol, a sărit în spinarea calului său și a plecat să o salveze.

După asta, ele au găsit aur lângă „Purgatoriu”, o colonie prăpădită aflată pe proprietatea lui Zane.

– Lasă-mă pe mine să conduc exploatarea minieră.

Încă nu exista o exploatare minieră, deoarece, după ce Laura găsisese aurul și-i spusese lui Zane, toți știură că aurul creează probleme.

Nimeni nu se gândise ce să facă cu o descoperire de aur, așa că rămase un secret. Michelle nu se oferea doar să conducă firma lui minieră. Se oferea să înființeze firma, să lucreze la mină și să țină evidența aurului, să-l transporte și să-l vândă. Se gândise la măsurile de securitate și cum să păzească aurul. Nu avea nicio îndoială că se putea descurca.

Voia să facă totul.

– Tu o să pleci, zise Zane. Eu am nevoie de cineva permanent.

– Lasă-mă să mă ocup până plec. Promit să-l instruiesc pe cel care îmi va lua locul.

– Michelle, știi că vei avea probleme încercând să-i ții pe oameni onești. Eu am nevoie de cineva care nu va ezita să-l snopească în bătaie pe vreunul din minierii mei.

Se uită la ea încruntat de parcă voia să-i spună că se îndoia că ea s-ar descurca.

Și avea o oarecare justificare.

Ea nu se putea vedea ieșind învingătoare dintr-o bătaie cu pumnii cu un bărbat pe jumătate înnebunit de febra aurului.

– Acesta este celălalt lucru pe care l-am decis și care face parte din conducerea afacerii, dacă mă lași.

Zane nu mai lovi cu pumnii în masă încă o dată. În schimb, își puse fața pe masă cu un oftat care suna de parcă tot trupul lui se dezumfla.

– Despre ce e vorba?

Ea se zgâi la vârful capului său. Cârliionții lui negri păreau mult mai veseli decât era el.

– Am decis că, deocamdată, n-ar trebui să angajăm mineri. Ar trebui să angajezi câțiva oameni de încredere ca paznici și doar să ne lași pe mine și pe Jilly să-ți exploatăm aurul. Vom afla destul de repede dacă e un filon bogat. Dacă merge în adâncime, atunci nu ne putem ocupa de extragerea lui. Dar dacă bucata aia mare de cuarț e tot ce este? Jilly și cu mine putem extrage liniștite aurul. Îl putem transporta înapoi aici sub pază înarmată și nu se va duce vestea că l-ai găsit până când nu-l vei vinde și vei folosi banii pentru a cumpăra jumătate din California. Asta vrei, nu?

– Nu insinua că aș fi un lacom, vorbi el cu fața îndreptată spre tablăia mesei. Când tu deții în proprietate un întreg munte acoperit de copaci și trăiești într-o căsoaie care l-ar face și pe un rege să roșească cu privire la dimensiunea ei.

– N-ai văzut-o niciodată.

Michelle se opri, apoi ridică din umeri.

– E mare totuși și frumoasă. Un rege ar fi norocos să aibă o casă așa de drăguță.

– N-am de gând să te las niciodată să-mi conduci mina de aur. Sunt sigur că ai fi bună la asta dacă n-ar trebui să ai de-a face cu o grămadă de neciopliți care sunt cuprinși probabil de febra aurului și ar fi dispuși să te omoare.

Dând din cap aprobator, Michelle spuse:

– Nu prea mulți tăietori de lemne visează să fugă cu buzunarele pline de copaci.

Una dintre bucele ei brunete îi ieșise din coc, atârându-i în spate, și ea o răsuci între degete gânditoare.

– M-aș putea descurca totuși. S-ar putea să am nevoie de o armă. Pot împrumuta o armă, Zane?

Asta măcar îl făcu să-și ridice capul de pe masă. Ea îl văzu cum își dă ochii peste cap.

– Ești de acord că e o muncă periculoasă. Nu te pot pune în primejdie.

– Sunt destul de pregătită pentru a conduce. Și nu există nicio cale de a aduce materialul aici pentru a lucra la motorul meu pe petrol.

Ea îi aruncă o privire cu ochii îngustați.

– Există?

Zane scutură din cap.

– Lasă baltă motorul. Nu ne trebuie motor la o fermă.

– Nu pentru fermă. Este pentru multe lucruri. Însă, în principal, poate fi utilizat la fabrica de cherestea a familiei mele și la trenurile pe care le vom deține. Și am, de asemenea, niște idei de îmbunătățire a materialului rulant.

– Să nu-mi duci vacile nicăieri!

Michelle îl privi clipind din ochi.

– Ăă, nu mă refeream la șeptel¹. Materialul rulant înseamnă vagoanele pe care le trage locomotiva. Vreau să le modific pentru a putea încărca în ele buștenii mult mai ușor și să mă asigur că sunt destul de rezistente pentru a prelua greutatea. Și sunt probleme cu sistemul de frânare la coborârea pe o pantă lungă, deci eu...

– Nu mai vorbi de trenuri și bușteni și zi-mi ce vrei să conduci.

– Păi activitatea ta minieră, desigur. Dar, sincer, vreau să conduc totul. Toată lumea ar merge mai bine dacă m-ar pune pe mine la conducere. Nu-ți place apa caldă din camera ta din spate? Din bucătărie? Aș putea transforma una dintre camerele de la etaj într-o baie ca lumea cu cadă, dacă mi-ai face rost de...

---

¹ Joc de cuvinte în limba engleză. Expresia „material rulant” (rolling stock) cu referire la căile ferate poate fi înțeleasă și ca „deplasare a șeptelului” (n.tr.).

– Nu! Apa caldă din casă e o minune și îți mulțumesc din suflet pentru ea! Dar n-o să te las să-mi conduci mina!

– Suntem singuri pentru prima dată. Lasă-mă să-ți explic modul în care m-a crescut tata ca să...

– Zane!

Shad, supraveghetorul lui Zane intră valvârtej în bucătărie.

– Probleme! Hai repede!

De afară se auzeau strigăte. Țipete.

Zane fu imediat în picioare și o luă la fugă.

Michelle scrâșni din dinți. Era oprită din nou. Însă, în timp ce Zane fugea spre ușa bucătăriei, Michelle se ridică și fugi după el. Oricine era persoana care țipa, părea cu adevărat disperată.

Michelle ieși afară când doi cai, galopând de parcă fugeau de lupi, pătruseră în curtea fermei. Primul era călărit de o femeie cu... două capete. Michelle făcu ochii mici. Ceea ce vedea nu avea sens.

O femeie, în mod sigur. O, nu cu două capete, ci cu un copil mic în față. Michelle se simți mai bine închipuindu-și asta în ciuda vitezei nebunești a calului.

Părul negru al femeii flutura sălbatic în spatele ei în timp ce țipa după ajutor. Copilul, cu părul negru ca al ei, zbiera ca o creatură fioroasă.

Un bărbat călărea chiar în spatele ei, groaznic de tăcut.

Michelle nu se mai simți bine. Prea mult sânge. Femeia sângera, însă felul cum arăta bărbatul făcea ca sângele de pe rochia ei albastru-deschis să pară o nimica toată.

– Annie!!!

Strigătul lui Zane ar fi putut smulge un acoperiș.

Femeia, Annie, își struni cu putere calul și acesta alunecă pentru a se opri, aproape lăsându-se pe crupe pentru a reuși, dar ea îl stăpâni. Bărbatul nu reacționa deloc. Era atât de aplecat, încât cornul șei sigur îl lovea în piept. Calul lui galopă până când ajunse la grajd. Necheza și își agita capul, ridicându-se tot mai sus. Michelle crezu că o să cadă pe spate.

Zane fugi spre Annie. Patru bărbați din jur, atrași de țipete și de copitele galopând, se grăbiră spre calul cabrat. Omul căzu de pe cal în timp ce Shad întinse mâna spre capul calului, se ridică pe vârfuri pentru a prinde căpăstrul și trase animalul în jos cu greutatea lui. Îl duse laoparte pentru a nu-l călca pe bărbatul căzut. Ceilalți trei lucrători se grăbiră spre călăreț.

Michelle făcu stânga-mprejur și merse spre casă. Jilly era mai bună la asta decât ea. Apoi își aduse aminte că Jilly nu era acasă. Laura plecase. Mai era doar Michelle, aproape sigur o mai bună cunosătoare a anatomiei și a medicinei decât oricine altcineva din locul respectiv. Totuși fără nici măcar un pic de practică medicală.

Se întoarse înapoi spre omul rănit și-l văzu pe Zane grăbindu-se spre el cu o fetiță în brațe și cu Annie agățându-se de brațul lui.

– Todd! țipă femeia.

Îi dădu drumul lui Zane și alergă mai tare.

Michelle grăbi pasul, încercând să ajungă acolo, să vadă ce putea face.

Caii fură duși în grajd.

Fetița începu să plângă.

– Tati, tăticul meu! Tati!

Striga tare, sălbatic și cu groază, la fel ca mama ei. Michelle nu le blama.

Annie căzu în genunchi lângă Todd și-i sfâșie cămașa.

Zane, având mâinile ocupate cu fetița care urla, nu prea putea ajuta. Se uită în jur, o văzu pe Michelle și făcu o mișcare scurtă pentru a-i da fetița.

Michelle îl ocoli și îngenunche lângă Todd în timp ce soția lui îi descheia cămașa. Acesta nu se mișca deloc.

– Un glonț în stomac, observă Michelle.

Următoarele cuvinte ar fi fost: „*Nu poate supraviețui*”, însă Michelle învățase câteva lucruri despre abordarea oamenilor în situații dificile și ținu prognosticul pentru ea.

– Să-l ducem înăuntru!